

כניסת השבת: 17:46

צאת השבת: 18:55

ב"ה פרשת תזריע מצורע תשס"ט.

שולחן שבת שלנו

עורך: רב בית הספר – יהודה רוזנברג

www.nirezion.org

את הדף ניתן לקרוא במהלך השבוע באתר בית הספר

מה נלמד מפרשת השבוע – פרשות תזריע מצורע

האם מים זה דבר חשוב? שאלה אותנו המורה. "ברור שכן!" ענינו במקהלה. "בלי מים לא יהיה לנו מים" לשמות, עם מה לשטוף כלים, לא נוכל לגדל ירקות ופרות, אנחנו והחיות נמות בצמא. וחץ מזה, איך נתרחץ? "האם לא תהיה בריכת שחיה? האם בנחלים לא יהיו מים? ברור שזה נורא

אבל האם תמיד המים חשובים? האם הם לא עלולים לפגוע?" שאלה המורה. חשבתי לעצמי, הרי באמת המים גם פוגעים. כל שנה אנשים טובעים בבריכות השחיה, בחוף הים. בגשם חזק, שכונות שלמות הוצפו באשדוד, תל אביב ועוד, סבתא שלי החליקה בבית על הרצפה הרטובה, והיא שכבה בבית חולים זמן רב. חבר שלי רכב על אופנים, נכנס לתוך שלולית, החליק, נפל ונפצע בראשו. עד היום הוא ממש סובל מכאבי ראש וגב. בעצם ... לא תמיד המים הם דבר טוב, למרות שזה ברור כי בלי המים העולם לא יכול להתקיים המים חשובים, אבל גם מסוכנים!" אמרתי למורה, וחזרתי על כל מה שחשבתי. על הטביעות בים ובבריכה וכל השאר

הילדים הופתעו מדברי, אך בסוף הם הודו שאני צודק. ובעצם מים זה דבר טוב, אך עלול להיות גם דבר רע. האם יש דבר שהוא טוב לגמרי? דבר שאין בו שום דבר רע? שאלתי את המורה. "הרי כל דבר עלול" להזיק? גם מכונית, יכולה לקחת אותנו, ובאותה מידה גם עלולה לפגוע בנו בתאונת דרכים. עץ פרי נותן לנו אוכל, אך מי שקוטף את הפרי עלול ליפול ולהיפצע. הדבר הזה נכון לכל דבר טוב

אך האם זה נכון גם לדברים לא טובים? לתת מכות, זה ברור שזה רע. אבל שבוע שעבר ראיתי ילדים משחקים בכדור במגרש ליד הכביש, הכדור עף לכיוון הכביש, ילד רץ אחריו, ואיזה מבוגר שעבר שם, תפס אותו ביד, וכאשר הילד ניסה לרוץ, הוא נתן לו סתירת לחי. באותו הרגע, הילד התחיל לבכות, אבל כבר לא ניסה להתפרץ לכביש המסוכן. הבנתי סתירת הלחי, שהוא בדרך כלל דבר מאוד לא טוב ולא יפה – הפעם הצילה את חייו של הילד

כאשר צוחקים עלי, האם זה רק רע? ואולי יש בזה גם טוב? הרי זה מחנך אותי לענווה. לדעת שאני לא מושלם

והרי כל פעם בסוף תפילת שמונה עשרה אנו אומרים "ולמקללי נפשי תידום, ונפשי כעפר לכל תהיה". האם אני סתם אומר זאת, או שאני מתכוון לכך ברצינות? הרי זה לא חוכמה להגיד שאני פשוט ולא נעלב סתם, אבל כאשר מישהו מדבר אלי לא יפה, אני מתחיל לנעוץ ולהיפגע. נכון, קל להגיד שאני לא אפגע ממי שצוחק או צועק עלי, אבל הרבה יותר קשה לא להיפגע, או להיפגע, אבל לא לענות ולא לריב ... אבל אם אצליח, אני באמת הופך להיות אדם הרבה יותר חזק, אדם השולט בעצמו, ולא נפגע סתם

אם כן, אכן גם בדבר רע – אפשר למצוא טוב. ותמיד, אם נחפש דבר רע בתוך דבר טוב, גם נמצא בפרשותינו, אנו קוראים על דיני מצורע. צרעת זו מחלת עור מאוד לא נעימה, אך היא מופיעה גם בבגדים או הבתים

יש הבדל גדול בין מצורע לצרעת הבית. חכמים מספרים לנו כי צרעת הבית נועדה לגלות מטמונים שאותם החביאו תושבי הארץ, לפני שבני ישראל כבשו את ארץ ישראל. למי שהקב"ה רצה לתת פרס כספי, היה עושה לו נגע צרעת רבית, ואז היה צריך להוציא את הארנים עם הנגע, וכל היה מגלה את המטמון שהחביא.

חידה בפרשה

חידון על פרשות השבוע

- מתי סופרים פי שנים על בנות מאשר על בנים? (י"ב ב 2 - 5)
- אם הכל לא בסדר, אז הכל בסדר. מתי? (י"ג ג 13)
 - מתי זה לא טוב להיות ג'נגי? (י"ג ג 30)
 - האם קרחת זו מחלה או לא? (י"ג ג 40)
 - יש לי מצווה להזהיר שלא יגעו בי. מי אני? (י"ג ג 45)
 - איזו ציפור הייתה צבועה בצבע אדום? (י"ד ו 6)
 - מתי מפנים את הבית? (י"ד ו 36)

!!!שבת שלום

יהודה – רב בית הספר

!!!שבת שלום

הודעות

ביום

שבת שלום!

למשפחת ביה"ס ניר עציון!

יהודה רוזנברג – רב בית הספר.

בעקבות יום העצמאות

לשמוח בלי לשכוח

אני ממש לא מבין, רק לפני חצי שעה כולם בכו והיו מאוד עצובים, ברדיו השמיעו מוזיקה עצובה ושקטה, ברחוב הייתה מן דממה עצובה, ההורים נסעו לבתי קברות, לאזכרה של חברים או קרובי משפחה שנהרגו במלחמות או פיגועי טרור. גם אני וחברי הלכנו לבית הקברות להיזכר בחברתנו נעם שנרצחה ע"י מחבל בכביש 6. גם לנו, הילדים זה יום עצוב. ורק הגיע הערב, מסתיים לו יום הזיכרון, וכולם מתחילים לחגוג, מסיבות, תפילות חגיגיות, בבוקר קמים יוצאים לטיולים ופיקניקים (כמובן לאחר תפילת שחרית חגיגית). קשה לי לעבור מהעצב לשמחה. למה עשו אותם יחד? למה לא נתנו כמה ימים הפסקה, שנרגע מזיכרון ההרוגים? והנרצחים אבל זו האמת, נכון הוא לחגוג את יום העצמאות מיד בסיום יום הזיכרון כאשר אנו מקבלים דבר במתנה, סתם כך, בלי סיבה, בלי שביקשנו אותו, בלי שהתאמצנו לקבל אותו, והוא מתקלקל או נעלם לנו, איננו כואבים כל כך, הרי סתם קיבלנו, ואין לנו את החפץ. אבל כאשר אנו

שוכחים קשה לומדים למרחוק מאוד ואז